

5. Et respondit angelus, & ait ad me: Isti sunt quatuor venti cæli, qui egrediuntur ut stent coram Dominatore omnium terræ.

6. In qua erant equi nigri, egrediebantur in terram Aquilonis: & albi egrediuntur sunt post eos: & varii egrediuntur sunt ad terram Austrum.

7. Qui autem erant robustissimi, exierunt, & quærebant ire, & discurrere per omnem terram. Et dixit: Ite, perambulate terram: & perambulaverunt terram.

8. Et vocavit me, & locutus est ad me, dicens: Ecce qui egrediuntur in terram Aquilonis, requiescere fecerunt spiritum meum in terra Aquilonis.

9. Et factum est verbum Domini ad me, dicens:

10. Sume à transmigracione ab Huldai, & à Tobia, & ab Idaia; & venies tu in die illa, & intrabis domum Iosif, filij Sophonia, qui venerunt de Babylone.

11. Et fumcs aurum, & argentum: & facies coronas, & pones in capite Iesu filij Iosede sacerdotis magni,

* Luca 1. 78. 12. & loqueris ad eum, dicens: Hæc ait Dominus exercituum, dicens: * ECCE VIR ORIENS NOMEN EIUS: & subter eum orietur, & ædificabit templum Domino.

13. Et ipse exstruet templum Domino: & ipse portabit gloriam, & sedebit, & dominabitur super folio suo: & erit sacerdos super folio suo, & consilium pacis erit inter illos duos.

14. Et coronæ erunt Helem, & Tobia, & Idaia, & Hem, filio Sophonia, memoriale in templo Domini.

15. Et qui procul sunt, venient, & ædificabunt in templo Domini: & scietis quia Dominus exercituum misit me ad vos. Erit autem hoc, si auditu audieritis vocem Domini Dei vestri.

CAPUT VII.

Ieiunia, quibus Iudæi per 70. annos captivitatis ieiunaverunt, non placebant Domino, quia in iniquitatibus suis permanebant: proinde hortatur eos ad resipiscenciam; nam, quia prophetas olim non audierant, dispersit eos Dominus in gentes, terræque desolata facta est propter ipsorum iniquitates.

Anno M. 1. 3487. **E**T factum est in anno quarto Darij regis, factum est verbum

Domini ad Zachariam, in quarta mensis noni, qui est Casleu.

2. Et miserunt ad domum Dei Sarasar, & Rogommelech, & viri, qui erant cum eo ad deprecandam faciem Domini:

3. ut dicerent sacerdotibus domus Domini exercituum, & prophetis loquentes: numquid flendum est mihi in quinto * mense, vel sanctificare me debeo, sicut iam feci multis annis?

4. Et factum est verbum Domini exercituum ad me, dicens:

5. Loquere ad omnem populum terræ, & ad sacerdotes, dicens: * Cùm ieiunaretis, & plangeretis in quinto † & septimo * per hos septuaginta annos: numquid ieiunium ieiunastis mihi?

6. & cùm comedistis, & bibistis, numquid non vobis comedistis, & vobismet ipsis bibistis?

7. Numquid non sunt verba, quæ locutus est Dominus in manu prophetarum priorum, cùm adhuc Ierusalem habitaretur, & esset opulenta, ipsa & urbes in circuitu eius, & ad Austrum, & in campes tribus habitaretur?

8. Et factum est verbum Domini ad Zachariam, dicens:

9. Hæc ait Dominus exercituum, dicens: * Iudicium verum iudicate, & misericordiam, & miserationes facite, unusquisque cum fratre suo.

10. * Et viduam, & pupillum, & advenam, & pauperem nolite calumniari: & malum vir fratri suo non cogitet in corde suo.

11. Et noluerunt attendere, & avertunt scapulam recedentem, & aures suas aggravaverunt ne audirent.

12. Et cor suum posuerunt ut adamantem ne audirent legem, & verba quæ misit Dominus exercituum in spiritu suo per manum prophetarum priorum: & facta est indignatio magna à Domino exercituum.

13. Et factum est sicut locutus est, & non audierunt: sic clamabunt, & non exaudiam, dicit Dominus exercituum.

14. Et dispersi eos per omnia regna, quæ nesciunt: & terra desolata est ab eis, eò quòd non esset transiens & revertens: & posuerunt terram desiderabilem in desertum.

* Die eius septimo quo eversum est templum. Ier. 52. 12.

* Ijai. 58.

5.

† Propter eversum templum.

Supr. 7. 3. & inf. 8. 7. 19.

* Propter interfectum Godoliam, à cuius cæde septuaginta illi anni elapsi sunt.

4. Reg. 25. 28.

Ierem. 41. 2.

2.

* Mich. 6. 8.

8.

Matth. 23. 23.

* Exod. 22. 22.

22.

Ijai. 1. 23.

Ier. 5. 28.

CAPUT VIII.

Sicut Dominus propter peccata populi sui afflixit eum, & desolatam fecit Ierusalem; sic nunc facit illam plurimum habitari, omniæque dabit prospera, modò ei serviant: quibus adiungentur & alie gentes: de fimbria Iudæi à decem viris ethnicis apprehensâ.

1. **E**T factum est verbum Domini exercituum, dicens:

2. Hæc dicit Dominus exercituum: Zelatus sum Sion zelo magno, & indignatione magnâ zelatus sum eam.

3. Hæc dicit Dominus exercituum: Reversus sum ad Sion, & habitabo in medio Ierusalem: & vocabitur Ierusalem Civitas veritatis, & Mons Domini exercituum mons sanctificatus.

4. Hæc dicit Dominus exercituum: Adhuc habitabunt fenes, & anus in plateis Ierusalem: & viri baculus in manu eius præ multitudinem dierum.

5. Et plateæ civitatis complebuntur infantibus, & puellis ludentibus in plateis eius.

6. Hæc dicit Dominus exercituum: Si videbitur difficile in oculis reliquiarum populi huius in diebus illis, numquid in oculis meis difficile erit, dicit Dominus exercituum?

7. Hæc dicit Dominus exercituum: Ecce ego salvabo populum meum de terra Orientis, & de terra Occasus solis.

8. Et adducam eos, & habitabunt in medio Ierusalem: & erunt mihi in populum, & ego ero eis in Deum in veritate, & in iustitia.

9. Hæc dicit Dominus exercituum: Confortentur manus vestræ, qui auditis in his diebus sermones istos per os prophetarum in die, quâ fundata est domus Domini exercituum, ut templum ædificaretur.

10. Siquidem ante dies illos merces hominum non erat, nec merces iumentorum erat, neque introeunti, neque exeunti erat pax præ tribulatione: & dimissi omnes homines, unumquemque contra proximum suum.

11. Nunc autem non iuxta dies priores ego faciam reliquias populi huius, dicit Dominus exercituum,

12. sed semen pacis erit: vinea dabit fructum suum, & terra dabit germen suum, & cæli dabunt rorem suum: & possidere faciam reliquias populi huius universa hæc.

13. Et erit: sicut eratis maledictio in

Gentibus, domus Iuda, & domus Israël: sic salvabo vos, & eritis benedictio: nolite timere, confortentur manus vestræ.

14. Quia hæc dicit Dominus exercituum: Sicut cogitavi ut affligerem vos, cùm ad iracundiam provocassent patres vestri me, dicit Dominus,

15. & non sum misertus: sic conversus cogitavi in diebus istis ut benefaciam domui Iuda, & Ierusalem: nolite timere.

16. Hæc sunt ergo verba, quæ facietis: * Loquimini veritatem, unusquisque cum proximo suo: veritatem, & iudicium pacis iudicate in portis vestris.

17. Et unusquisque malum contra amicum suum ne cogitetis in cordibus vestris: & iuramentum mendax ne diligatis: omnia enim hæc sunt, quæ odi, dicit Dominus.

18. Et factum est verbum Domini exercituum ad me, dicens:

19. Hæc dicit Dominus exercituum: Ieiunium quarti (a), & ieiunium quinti (b), & ieiunium septimi (c), & ieiunium decimi (d) erit domui Iuda in gaudium, & lætitiâ, & in solemnitates præclaras: veritatem tantum, & pacem diligite.

20. Hæc dicit Dominus exercituum: Usquequo veniant populi, & habitent in civitatibus multis,

21. & vadant habitatores, unus ad alterum, dicentes: Eamus, & deprecemur faciem Domini, & quæramus Dominum exercituum: vadam etiam ego.

22. Et venient populi multi, & gentes robustæ ad quærendum Dominum exercituum in Ierusalem, & deprecandam faciem Domini.

23. Hæc dicit Dominus exercituum: In diebus illis, in quibus apprehendent decem homines ex omnibus linguis Gentium, & apprehendent fimbriam viri Iudæi, dicentes: Ibimus vobiscum: audivimus enim quoniam Deus vobiscum est.

CAPUT IX.

Vaticinatur adversus civitates Syria, & superbos Philistæos: rex Christus venturus est ad Sion insidens pullo asini, & ablato bello imperabit mundo in magna pace: qui etiam emisit victos de lacu in sanguine testamenti sui: omnia dicuntur futura populo Dei prospera, quoniam ipse eum proteget.

1. **O**Nus verbi Domini in terra Hadrach, & Damasci requieit eius: quia Domini est oculus hominis, & omnium trium Israël.

2. Emath

SABB. Q U A T. T E M P. S E P T. EPIST. 4.

(a) Cuius die 9. perrupta fuit civitas Ierusalem, ut est Ierem. 52. 6. & 7. † De quâ sup. 7. 3. 5.

(b) Cuius die 10. templum combustum. Ier. 52. 12. Ipso die Sabati.

(c) Quo populi reliquæ, cæso Godoliam, dispersæ sunt. Ier. 41. 2.

(d) Cuius die 10. urbs sub Sedecia, à Nabuchodonore, primum obsedi cæpta est. Ier. 52. 4.

2. Emath quoque in terminis eius, & Tyrus, & Sidon: assumpserunt quippe sibi sapientiam valde.

3. Et ædificavit Tyrus munitionem suam, & coacervavit argentum quasi humum, & aurum ut lutum platearum.

4. Ecce Dominus possidebit eam, & percutiet in mari fortitudinem eius, & hæc igni devorabitur.

5. Videbit Aſcalon, & timebit: & Gaza, & dolebit nimis: & Accaron, quoniam confusa est spes eius: & peribit rex de Gaza, & Aſcalon non habitabitur.

6. Et sedebit separator in Azoto, & disperdam superbiam Philistinorum.

7. Et auferam sanguinem eius de ore eius, & abominationes eius de medio dentium eius, & relinquetur etiam ipse Deo nostro, & erit quasi dux in Iuda, & Accaron quasi Iebusæus.

8. Et circumdabo domum meam ex his, qui militant mihi euntes & revertentes, & non transibit super eos ultra exactor: quia nunc vidi in oculis meis.

* *Isai. 62.* 9. * Exulta satis filia Sion, iubila filia Ierusalem: ecce rex tuus veniet tibi iustus, & salvator: ipse pauper, & ascendens super asinam, & super pullum filium asinæ.

10. Et disperdam quadrigam ex Ephraim, & equum de Ierusalem, & dissipabitur arcus belli: & loquetur pacem Gentibus, & potestas eius à mari usque ad mare, & à fluminibus usque ad fines terræ.

11. Tu quoque in sanguine testamenti tui emisisti vinctos tuos de lacu, in quo non est aqua.

12. Convertimini ad munitionem vincti spei, hodie quoque annuncians duplicia reddam tibi.

13. Quoniam extendi mihi Iudam quasi arcum, implevi Ephraim: & suscitabo filios tuos Sion super filios tuos Græcia: & ponam te quasi gladium fortium.

14. Et Dominus Deus super eos videbitur, & exhibit ut fulgur, iaculum eius: & Dominus Deus in tuba canet, & vadet in turbine Austri.

15. Dominus exercituum proteget eos: & devorabunt, & subijcient lapidibus fundæ: & bibentes inebriabuntur quasi à vino, & replebuntur ut phialæ, & quasi cornua altaris.

16. Et salvabit eos Dominus Deus eorum in die illa, ut gregem populi sui: quia lapides sancti elevabuntur super terram eius.

17. Quid enim bonum eius est, & quid pulchrum eius, nisi frumentum electorum, & vinum germinans virgines?

CAPUT X.

Solus Dominus potest petita prestare, qui confortabit Iudæos: & misertus ipsorum congregabit eos de variis locis captivitatis in terram pristinam, humiliatis ipsorum inimicis.

1. **P**etite à Domino pluviam in tempore serotino, & Dominus faciet nives, & pluviam imbris dabit eis, singulis herbam in agro.

2. Quia simulachra locuta sunt inutile, & divini viderunt mendacium, & somnatores locuti sunt frustra: vanè consolabantur: idcirco abducti sunt quasi grex: affligentur, quia non est eis pastor.

3. Super pastores iratus est furor meus, & super hircos visitabo: quia visitavit Dominus exercituum gregem suum, domum Iuda, & posuit eos quasi equum gloriæ suæ in bello.

4. Ex ipso angulus, ex ipso paxillus, ex ipso arcus prælij, ex ipso egredietur omnis exactor simul.

5. Et erunt quasi fortes conculcantes lutum viarum in prælio: & bellabunt, quia Dominus cum eis: & confundentur ascensores equorum.

6. Et confortabo domum Iuda, & domum Ioseph salvabo: & convertam eos, quia miserebor eorum: & erunt sicut fuerunt quando non proieceram eos: ego enim Dominus Deus eorum, & exaudiam eos.

7. Et erunt quasi fortes Ephraim, & lætabitur cor eorum quasi à vino: & filii eorum videbunt, & lætabuntur, & exultabit cor eorum in Domino.

8. Sibilabo eis, & congregabo illos, quia redemi eos: & multiplicabo eos sicut ante fuerant multiplicati.

9. Et seminabo eos in populis, & de longè recordabuntur mei: & vivent cum filiis suis, & revertentur.

10. Et reducam eos de Terra Ægypti, & de Assyriis congregabo eos, & ad Terram Galaad & Libani adducam eos, & non inveniatur eis locus:

11. Et transibit in maris freto, & percutiet in mari fluctus, & confundentur omnia profunda fluminis, * & humiliabitur superbia Assur, & sceptrum Ægypti recedet.

12. Con-

* *Apoc. 16.*
12.
Isai. 11.
15.

12. Confortabo eos in Domino, & in nomine eius ambulabunt, dicit Dominus.

CAPUT XI.

Iubet Dominus pasci pecora occisionis, quibus non parceret, quia pastores eorum non parcebant eis: de duabus virgibus tandem abscissis, & tribus pastoribus uno mense succisis: de appensa mercede triginta argenteorum projectorum ad statuarium: de alio malo pastore à Domino suscitando.

1. **A**peri Libane portas tuas, & comedat ignis cedros tuas.

2. Ulula abies, quia cecidit cedrus, quoniam magnifici vastati sunt: ululate quercus Basan, quoniam succisus est saltus munitus.

3. Vox ululatus pastorum, quia vastata est magnificentia eorum: vox rugitus leonum, quoniam vastata est superbia Iordanis.

4. Hæc dicit Dominus Deus meus: Pafce pecora occisionis,

5. quæ qui possederant, occidebant, & non dolebant, & vendebant ea, dicentes: Benedictus Dominus, divites facti sumus, & pastores eorum non parcebant eis.

6. Et ego non parcam ultra super habitantes terram, dicit Dominus: ecce ego tradam homines, unumquemque in manu proximi sui, & in manu regis sui: & concident terram, & non eruam de manu eorum.

7. Et pascam pecus occisionis propter hoc, o pauperes gregis: & assumpsi mihi duas virgas: unam vocavi Decorem, & alteram vocavi Funiculum: & pavi gregem.

8. Et succidi tres pastores in mense uno, & contracta est anima mea in eis: siquidem & anima eorum variavit in me.

9. Et dixi: Non pascam vos: quod moritur, moriatur: & quod succiditur, succidatur: & reliqui devorent unusquisque carnem proximi sui.

10. Et tuli virgam meam, quæ vocabatur Decus, & abscidi eam ut irritum facerem fœdus meum, quod percussi cum omnibus populis.

11. Et in irritum deductum est in die illa: & cognoverunt sic pauperes gregis, qui custodiunt mihi, quia verbum Domini est.

12. Et dixi ad eos: Si bonum est in oculis vestris, afferte mercedem meam: & si

non, quiescite. * Et appenderunt mercedem meam triginta argenteos. * *Matth.* 27. 9.

13. Et dixit Dominus ad me: Projice illud ad statuarium, decorum pretium, quo appetiatus sum ab eis. Et tuli triginta argenteos: & proieci illos in domum Domini ad statuarium.

14. Et præcidi virgam meam secundam, quæ appellabatur Funiculus, ut dissolverem germanitatem inter Iudam, & Israël.

15. Et dixit Dominus ad me: Adhuc fume tibi vasæ pastoris stulti.

16. Quia ecce ego suscitabo pastorem in terra, qui derelicta non visitabit, dispersum non quæret, & contritum non sanabit, & id quod stat non enutriet, & carnes pinguium comedet, & unguas eorum dissolvit.

17. O pastor, & idolum, derelinquens gregem: gladius super brachium eius, & super oculum dextrum eius: brachium eius ariditate siccabitur, & oculus dexter eius tenebrefcens obscurabitur.

CAPUT XII.

Iuda & Ierusalem à variis regnis affligentur, sed rursus reducti filii Israël in terram suam superiores erunt his qui se afflixerant: effusoque à Domino spiritu gratia super habitatores Ierusalem, aspicient ad eum quem confixerunt, & super eum dolent, plangentes, singula familia seorsum.

1. **O**nus verbi Domini super Israël. Dicit Dominus extendens cælum, & fundans terram, & fingens spiritum hominis in eo:

2. Ecce ego ponam Ierusalem superliminare crapulæ omnibus populis in circuitu: sed & Iuda erit in obsidione contra Ierusalem.

3. Et erit: In die illa ponam Ierusalem lapidem oneris cunctis populis: omnes, qui levabunt eam, concisione lacerabuntur: & colligentur adversus eam omnia regna terræ.

4. In die illa, dicit Dominus, percutiam omnem equum in stuporem, & ascensorem eius in amentiam: & super domum Iuda aperiam oculos meos, & omnem equum populorum percutiam cæcitate.

5. Et dicent duces Iuda in corde suo: Confortentur mihi habitatores Ierusalem in Domino exercituum Deo eorum.

6. In die illa ponam duces Iuda sicut

ca-

caminum ignis in lignis, & sicut facem ignis in feno: & devorabunt ad dexteram, & ad sinistram omnes populos in circuitu: & habitabitur Ierusalem rursus in loco suo in Ierusalem.

7. Et salvabit Dominus tabernacula Iuda, sicut in principio: ut non magnifice gloriatur domus David, & gloria habitantium Ierusalem contra Iudam.

8. In die illa proteget Dominus habitatores Ierusalem, & erit qui offenderit ex eis in die illa, quasi David: & domus David quasi Dei, sicut angelus Domini in conspectu eorum.

9. Et erit in die illa: quæram contere omnes Gentes, quæ veniunt contra Ierusalem.

10. Et effundam super domum David, & super habitatores Ierusalem spiritum gratiæ, & precum: * & aspicient ad me, quem confixerunt: & plangent eum planctu quasi super unigenitum, & dolebunt super eum, ut doleri solet in morte primogeniti.

11. In die illa magnus erit planctus in Ierusalem, * sicut planctus Adadremmon in campo Mageddon.

12. Et planget terra: familiæ & familiæ seorsum: familiæ domus David seorsum, & mulieres eorum seorsum:

13. familiæ domus Nathan seorsum, & mulieres eorum seorsum: familiæ domus Levi seorsum, & mulieres eorum seorsum: familiæ Semei seorsum, & mulieres eorum seorsum.

14. Omnes familiæ reliquæ, familiæ & familiæ seorsum, & mulieres eorum seorsum.

CAPUT XIII.

Cum fuerit fons patens domui David in ablutionem peccatoris, tollentur idola; & pseudopropheta à sibi charissimis lapidabuntur: quæ sint plaga in medio manuum: percutiendus pastor, & oves dispergenda: due partes hominum dispergentur in omni terra, & tertia per ignem probabitur.

1. **I**n die illa erit fons patens domui David, & habitantibus Ierusalem in ablutionem peccatoris, & menstruata.

* *Ezech.* 2. * Et erit in die illa, dicit Dominus exercituum: Disperdam nomina idolorum de terra, & non memorabuntur ultra: & pseudopphetas, & spiritum immundum auferam de terra.

3. Et erit, cum prophetaverit quispiam ultra, dicent ei pater eius, & mater eius,

qui genuerunt eum: Non vives: quia mendacium locutus es in nomine Domini. Et configent eum pater eius, & mater eius, genitores eius, cum prophetaverit.

4. Et erit: In die illa confundentur propheta, unusquisque ex visione sua cum prophetaverit: nec operientur pallio facino, ut mentiantur:

5. sed dicit: Non sum propheta, homo agricola ego sum: quoniam Adam exemplum meum ab adolescentia mea.

6. Et dicitur ei: Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum? Et dicit: His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.

7. Framea fuscitare super pastorem meum, & super virum coherentem mihi, dicit Dominus exercituum: * percutite pastorem, & dispergentur oves: & convertam manum meam ad parvulos.

8. Et erunt in omni terra, dicit Dominus: partes duæ in ea dispergentur, & deficient: & tertia pars relinquetur in ea.

9. Et ducam tertiam partem per ignem, & uram eos sicut uritur argentum: & probabo eos sicut probatur aurum. Ipse vocabit nomen meum, & ego exaudiam eum. Dicam: Populus meus es; & ipse dicit: Dominus Deus meus.

CAPUT XIV.

Postquam Ierusalem passa fuerit captivitatem aliasque afflictiones à Gentibus, erit dies nota Domino, cum exhibunt aquæ viva de Ierusalem: & filii Israël revertentur, habitaturi secure in Ierusalem: percutietque Dominus plagâ Gentes, quæ pugnaverunt adversus Ierusalem, & harum reliquæ ascendent ut adorent Dominum in Ierusalem: sanctumque erit quod est super frantum equi.

1. **E**cce venient dies Domini, & dividentur spolia tua in medio tui.

2. Et congregabo omnes Gentes ad Ierusalem in prælium, & capiatur civitas, & vastabuntur domus, & mulieres violabuntur: & egredietur media pars civitatis in captivitatem, & reliquum populi non auferetur ex urbe.

3. Et egredietur Dominus, & præliabitur contra Gentes illas, sicut præliatus est in die certaminis.

4. Et stabunt pedes eius in die illa super Montem olivarum, qui est contra Ierusalem ad Orientem: & scindetur Mons oli-

va-

varum ex media parte sui ad Orientem, & ad Occidentem prærupto grandi valde, & separabitur medium montis ad Aquilonem, & medium eius ad Meridiem.

5. Et fugietis ad vallem montium eorum, quoniam coniungetur vallis montium usque ad proximum: & fugietis * sicut fugistis à facie terræmotus in diebus Ozia regis Iuda: & veniet Dominus Deus meus, omnesque sancti cum eo.

6. Et erit in die illa: Non erit lux, sed frigus & gelu.

7. Et erit dies una, quæ nota est Domino, non dies neque nox: & in tempore vesperi erit lux.

8. Et erit in die illa: Exibunt aquæ viva de Ierusalem: medium earum ad mare Orientale, & medium earum ad mare novissimum: in æstate & in hieme erunt.

9. Et erit Dominus Rex super omnem terram: in die illa erit Dominus unus, & erit nomen eius unum.

10. Et revertetur omnis terra usque ad desertum, de colle Remmon ad Austrum Ierusalem: & exaltabitur, & habitabit in loco suo à porta Benjamin usque ad locum portæ prioris, & usque ad portam angulorum: & à turre Hananeel usque ad torcularia regis.

11. Et habitabunt in ea, & anáthema non erit ampliùs: sed sedebit Ierusalem secura.

12. Et hæc erit plaga, quæ percutiet Dominus omnes Gentes, quæ pugnaverunt adversus Ierusalem: Tabescet caro uniuscuiusque stantis super pedes suos, & oculi eius contabescunt in foraminibus suis, & lingua eorum contabescet in ore suo.

13. In die illa erit tumultus Domini magnus in eis: & apprehendet vir manum

proximi sui, & conferetur manus eius super manum proximi sui.

14. Sed & Iudas pugnabit adversus Ierusalem: & congregabuntur divitiæ omnium Gentium in circuitu, aurum, & argentum, & vestes multæ satis.

15. Et sic erit ruina equi, & muli, & cameli, & asini, & omnium iumentorum, quæ fuerint in castris illis, sicut ruina hæc.

16. Et omnes, qui reliqui fuerint de universis Gentibus, quæ venerunt contra Ierusalem, ascendent ab anno in annum, ut adorent Regem, Dominum exercituum, & celebrent festivitatem tabernaculorum.

17. Et erit: Qui non ascenderit de familiis terræ ad Ierusalem, ut adoret Regem, Dominum exercituum, non erit super eos imber.

18. Quod & si familia Ægypti non ascenderit, & non venerit: nec super eos erit, sed erit ruina, quæ percutiet Dominus omnes Gentes, quæ non ascenderint ad celebrandam festivitatem tabernaculorum.

19. Hoc erit peccatum Ægypti, & hoc peccatum omnium Gentium, quæ non ascenderint ad celebrandam festivitatem tabernaculorum.

20. In die illa erit quod super frenum equi est, sanctum Domino: & erunt lebetes in domo Domini quasi phialæ coram altari.

21. Et erit omnis lebes in Ierusalem, & in Iuda sanctificatus Domino exercituum: & venient omnes immolantes, & fument ex eis, & coquent in eis: & non erit mercator ultra in domo Domini exercituum in die illo.